

H WARNER BROS. PICTURES
ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ

OFFICIAL SELECTION
tiff50
EDIZIONE INTERNAZIONALE
FILM FESTIVAL 2024

The 61st
Chicago
International
Film Festival
2025
Audience Award
Best International
Feature

TECLA **INSOLIA**

MICHELE **RIONDINO**

PRIMAVERA

Ο ΒΙΒΑΝΤΙ ΚΥΝΗΓΟΥΣΕ ΤΗΝ ΑΙΩΝΙΟΤΗΤΑ. ΕΚΕΙΝΗ ΝΑ ΜΗΝ ΕΙΝΑΙ ΑΟΡΑΤΗ.

ΜΙΑ ΤΑΙΝΙΑ ΤΟΥ **DAMIANO MICHIELETTO**

ANDREA PENNACCHI, FABRIZIA SACCHI, HILDEGARD DE STEFANO COSIMA CENTURIONI FEDERICA GIRARDELLO REBECCA ANTONACI
CHIARA SACCO MIKO JARRY Ε ΚΟΝ ΛΑ ΠΑΡΤΕΚΙΠΑΖΙΟΝΕ ΔΙ ΒΑΛΕΝΤΙΝΑ ΒΕΛΛΕ Ε ΚΟΝ ΛΑ ΠΑΡΤΕΚΙΠΑΖΙΟΝΕ ΔΙ ΣΤΕΦΑΝΟ ΑΚΚΟΡΣΙ

PRODOTTO DA WARNER BROS. ENTERTAINMENT ITALIA INDIGO FILM. CO-PRODOTTO DA MOANA FILMS. CO-PRODOTTO DA PARADISE CITY SALES. CO-PRODOTTO DA DIAPHRANA DISTRIBUTION. PRODOTTO DAL FONDO PER LO SVILUPPO DEGLI INVESTIMENTI NEL CINEMA E NELL'AUDIOVISIVO DEL MINISTERO DELLA CULTURA. FINANZIATO DALLA REGIONE LAZIO - LAZIO CINEMA INTERNAZIONALE. FINANZIATO DALLA REGIONE VENETO. CO-PRODOTTO DA FONDATIONE VENETO FILM COMMISSION. CO-PRODOTTO DA ROBERTO MIGLIARI. CO-PRODOTTO DA GABRIELLA CIAMANTASIO D.P.C.U. CO-PRODOTTO DA EDUARDO MARINI. CO-PRODOTTO DA ALESSANDRO DEL VECCHIO. CO-PRODOTTO DA SERENA FILIPPONE. CO-PRODOTTO DA GIUSEPPE DI GRANO. CO-PRODOTTO DA DAVIDE FAVARINOTTI. CO-PRODOTTO DA GIANLUCA SCARLATA. CO-PRODOTTO DA MARTA IACOPONI. CO-PRODOTTO DA VINCENZO MASTRANTONIO. CO-PRODOTTO DA MARIA RITA BARBERA. CO-PRODOTTO DA GAIA GALLERONE. CO-PRODOTTO DA CASPARE DE PASCALI. CO-PRODOTTO DA FABIO MASSIMO CAPOROSSO. CO-PRODOTTO DA ORCHESTRA E BORDO DEL TEATRO LA FEMINE. CO-PRODOTTO DA WALTER FASANO A.M.C. CO-PRODOTTO DA DARIA D'ANTONIO OSC-AFC. CO-PRODOTTO DA CAROLINA TORIO. CO-PRODOTTO DA STEFANO D'AVELLA. CO-PRODOTTO DA STEFANO WALTER DI TELIZANO SCARIPA. CO-PRODOTTO DA ENAUDI. CO-PRODOTTO DA LUDOVICA RAMPOLLO. CO-PRODOTTO DA MARC MISONNIER. CO-PRODOTTO DA NICOLA GIULIANO. CO-PRODOTTO DA FRANCESCA BIMA. CO-PRODOTTO DA CARLOTTA GALORI. CO-PRODOTTO DA VIOLA PRESTIERI. CO-PRODOTTO DA DAMIANO MICHIELETTO.

ΣΥΝΟΨΗ

Αρχές του 18ου αιώνα. Το Ospedale della Pietà είναι το μεγαλύτερο ορφανοτροφείο της Βενετίας, αλλά και το μέρος όπου τα πιο ταλαντούχα από τα ορφανά κορίτσια που ζουν εκεί μούρνται στη μελέτη της μουσικής. Η ορχήστρα του είναι μία από τις πιο φημισμένες στον κόσμο.

Η Cecilia είναι 20 ετών· έχει περάσει σχεδόν όλη της τη ζωή στην Pietà και είναι μια εξαιρετική βιολίστρια. Η τέχνη ανοίγει το μυαλό της, όχι όμως και τις πόρτες του ορφανοτροφείου: αυτό είναι το μοναδικό μέρος όπου μπορεί να παίξει μουσική, πίσω από ένα παραπέτασμα, για τους πλούσιους ευεργέτες του ιδρύματος.

Μέχρι που ένας αέρας άνοιξης αναστατώνει ξαφνικά τη ζωή της και όλα αλλάζουν με την άφιξη του νέου δασκάλου βιολιού. Το όνομά του είναι Antonio Vivaldi.

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Κάνοντας το Primavera, την πρώτη μεγάλου μήκους ταινία μου, μου έγινε αμέσως σαφές ότι ο εκφραστικός μου κόσμος είναι αδιαχώριστος από τη μουσική, της οποίας η αφηγηματική και συναισθηματική δύναμη τροφοδοτεί τη δουλειά μου στη σκηνοθεσία όπερας εδώ και 20 χρόνια.

Υπό αυτή την άποψη, το *Stabat Mater*, το μυθιστόρημα του Tiziano Scarpa στο οποίο η ταινία βασίζεται ελεύθερα, συμπεριλαμβάνει πολλά θέματα που μου αγαπώ, όμως δύο πάνω απ' όλα: τη μουσική ως γενεσιουργό και ανατρεπτική δύναμη της ύπαρξης· και τη Βενετία, τη θετή μου πατρίδα, της οποίας η μοναδική ιστορία είναι κεντρική για την αφήγηση και λειτουργεί ως μέσο συναισθηματικής έκφρασης για τους πρωταγωνιστές.

Το *Primavera* αφηγείται την ανοιξιάτικη συνάντηση και το ξύπνημα δύο ψυχών ύστερα από έναν μακρύ χειμώνα: της νεαρής και ταλαντούχας βιολίστρι-

ας Cecilia, μιας ορφανής που αναζητά τη δική της ταυτότητα, και του Antonio Vivaldi, ενός άντρα παρασυρμένου από δημιουργική μανία, αλλά ταυτόχρονα αποδυναμωμένου από τη διαρκή ανάγκη να αναγνωριστεί το ταλέντο του.

Η Cecilia έχει ζήσει όλη της τη ζωή στην Pietà, ένα ίδρυμα της Βενετίας που στεγάζει και εκπαιδεύει ορφανά. Είναι μια νέα γυναίκα που δεν γνωρίζει τίποτα για το παρελθόν της, ούτε καν ποια τη γέννησε, όμως κρατά την ελπίδα ότι κάποια μέρα αυτή η γυναίκα —στην οποία γράφει σπαρακτικά γράμματα— θα εμφανιστεί για να την πάρει πίσω. Αυτός ο πόνος τη διαλύει

και μοιάζει να την εμποδίζει να φανταστεί οποιοδήποτε μέλλον για τον εαυτό της.

Όμως μέσα στην Cecilia και στις νεαρές συντρόφους της κρύβονται πάθη και επιθυμίες, καταπιεσμένες και έτοιμες να εκραγούν, μαζί με μια έντονη περιέργεια για έναν άγνωστο σε αυτές κόσμο, τον οποίο μόνο αμυδρά διακρίνουν πίσω από το παραπέτασμα της εκκλησίας, όπου παίζουν για τους Βενετσιάνους πατρικίους.

Όταν ο Antonio Vivaldi έρχεται στην Pietà ως δάσκαλος βιολιού και μαέστρος, είναι ένας μοναχικός άνθρωπος, εξαντλημένος από την ασθένεια, ένας μου-

σικός που αναζητά αναγνώριση. Μέσα του κρύβει μια άγρια, σαρωτική φαντασία που τον οδηγεί να γράψει μουσική συναισθηματική, όπως δεν έχει ακουστεί ποτέ: ανήσυχη και μελαγχολική, φρενήρη και συγκινητική.

Πολύ σύντομα τα χρώματα του Vivaldi «μολύνουν» τις μουσικούς της Pietà και αποκαλύπτουν το εξαιρετικό ταλέντο της Cecilia. Την απελευθερώνουν από τον πόνο ενός παρελθόντος που δεν θα μάθει ποτέ και της δείχνουν έναν δρόμο προς έναν ορίζοντα πέρα από τη μουσική, πέρα από το βιολί της.

Η μουσική δημιουργεί, δίνει μορφή στη φαντασία, φέρνει φήμη — αυτό είναι που κυνηγά ο Vivaldi — όμως για την Cecilia δεν αρκεί. Δεν της αρκεί να φαντάζεται τον κόσμο μέσα από τη μουσική. Επιλέγει να αναζητήσει την ελευθερία πέρα από τους τοίχους που τη χωρίζουν από τον κόσμο.

Damiano Michieletto

ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ο Antonio Vivaldi, μαζί με τους συγχρόνους του Bach και Handel, είναι ένας από τους πιο αντιπροσωπευτικούς και παραγωγικούς συνθέτες του Μπαρόκ. Ωστόσο, η φήμη του —που έφτασε το απόγειο της στο πρώτο μισό του 18ου αιώνα— δεν στάθηκε αρκετή για να αποτρέψει το έργο του από το να περάσει σχεδόν δύο αιώνες στη λήθη, μέχρι που η τυχαία ανακάλυψη μεγάλου αριθμού χειρογράφων του στις αρχές του 20ού αιώνα αναζωπύρωσε το ενδιαφέρον για αυτόν τον ξεχωριστό συνθέτη.

Ο Vivaldi γεννήθηκε στη Βενετία στις 4 Μαρτίου 1678, το πρώτο από δέκα παιδιά και το μόνο που ο πατέρας του —βιολιστής στη Βασιλική του Αγίου Μάρκου— ενθάρρυνε να σπουδάσει μουσική και να ακολουθήσει καριέρα στην εκκλησιαστική μουσική. Το 1703 ήταν καθοριστική χρονιά για τον ταλαντούχο νεαρό βιολιστή: σε ηλικία 25 ετών διορίστηκε ιερέας —του αποδόθηκε το παρατσούκλι «ο κόκκινος ιερέας» λόγω του χρώματος των μαλλιών του— και εξέδωσε το πρώτο του έργο, τις Δώδεκα

Σονάτες Τρίο, Op. 1, που περιλάμβαναν τη διάσημη Follia. Την ίδια χρονιά διορίστηκε στο Ospedale della Pietà στη Βενετία, ένα ίδρυμα που προσέφερε στέγη σε εγκαταλελειμμένα παιδιά.

Τα πιο ταλαντούχα από τα ορφανά έκαναν μαθήματα μουσικής και γίνονταν μέλη της ορχήστρας και της χορωδίας της Pietà. Επρόκειτο για μια μεγάλη ορχήστρα, αποτελούμενη αποκλειστικά από γυναίκες και κορίτσια, όλες ορφανές που

ζούσαν στο ίδρυμα και έπαιζαν μουσική πίσω από ένα παραπέτασμα ή με τα πρόσωπά τους καλυμμένα με μάσκες, αόρατες για τον κόσμο. Τα πρόσωπά τους μπορεί να ήταν αόρατα, όμως η φήμη τους συγκέντρωνε στη Βενετία ηγεμόνες και διανοούμενους από όλη την Ευρώπη, για να παρακολουθήσουν τις συναυλίες της πιο ταλαντούχας ορχήστρας στον κόσμο.

Το Ospedale della Pietà, που διοικούνταν από ένα συμβούλιο διευθυντών, συγκέντρωνε πόρους μέσω των συναυλιών της ορχήστρας του, η οποία έπρεπε να ανταγωνιστεί και τις ορχήστρες τριών ακόμη βενετσιάνικων ιδρυμάτων: των Derelitti, των Incurabili και των Mendicanti, που επίσης διέθεταν ορχήστρες αποτελούμενες αποκλειστικά από ορφανά. Με τα χρόνια, ο Vivaldi δεν περιορίστηκε στη διδασκαλία, αλλά εργάστηκε συστηματικά ώστε οι μαθήτριά του να έχουν όργανα αντίξια του ταλέντου τους και της μουσικής που συνέθετε γι' αυτές.

Αν η ορχήστρα της Pietà μπορεί να θεωρηθεί η σημαντικότερη του 18ου αιώνα, ορισμένες από τις μουσικούς της υπήρξαν οι κορυφαίες της εποχής τους. Αυτές οι εξαιρετικά προικισμένες μουσικοί ώθησαν

τον δάσκαλό τους να εξερευνήσει νέους δρόμους στη σύνθεση και ο Vivaldi, από την πλευρά του, οδήγησε την ορχήστρα του σε μια μουσική που δεν έμοιαζε με τίποτα απ' όσα είχαν ακούσει μέχρι τότε οι ακροατές. Προικισμένος με σπάνιο ταλέντο, εντυπωσίαζε το κοινό με πρω-

τότυπα μουσικά θέματα που κλόνιζαν τις παραδοσιακές αντιλήψεις περί αρμονίας. Οι συνθέσεις του δοκίμαζαν διαρκώς τα όρια της ρυθμικής δομής, και η φαντασία του ξεσπούσε σε τολμηρά allegri που ακολουθούνταν από συγκινητικά adagi τεράστιας εκφραστικής έντασης.

Ανήσυχο και πολυδιάστατο πνεύμα, ο Vivaldi δεν άργησε να στραφεί και στη σύνθεση όπερας, κάνοντας το ντεμπούτο του στο Teatro Sant'Angelo της Βενετίας, όπου από το 1713 ήταν και ιμπρεσάριος. Ένας ιερέας *sui generis*, που έπασχε από μια νόσο παρόμοια με βρογχικό άσθμα, η οποία τον εμπόδιζε σε όλη του τη ζωή να τελεί τη Θεία Λειτουργία και του στεκόταν μεγάλο εμπόδιο. Ως βιολονίστας, συνθέτης και δάσκαλος μουσικής στην Pietà, συγγραφέας οπερών και θεατρικός ιμπρεσάριος, ο Vivaldi τη δεκαετία του 1720 ήταν ένας εξαιρετικά περιζήτητος μουσικός, που συνέθετε εκκλησιαστική και κοσμική μουσική με φρενήρη ρυθμό.

Η μεγάλη του πρωτοτυπία χαρακτήριζε και τους τίτλους των μουσικών συλλογών του. Το 1711, η έκδοση του *L'estro armonico* του χάρισε εντυπωσιακή επιτυχία, σε τέτοιο βαθμό ώστε ακόμη και ο Bach μετέγραψε τη μουσική του για πληκτροφόρα όργανα.

Όμως η καθιέρωσή του ήρθε το 1725, όταν ο Ολλανδός εκδότης Michel-Charles Le Cène δημοσίευσε το *Il cimento dell'armonia e dell'invention*, που περιλάμβανε τις Τέσσερις Εποχές. Η μουσική

του Vivaldi, γεμάτη εκθαμβωτικά χρώματα και τολμηρές αρμονίες, έγινε εξαιρετικά της μόδας και τον καθιέρωσε σε όλη την Ευρώπη ως τον συνθέτη που άξιζε να μιμηθούν. Μετά το 1730, όμως, τα πράγματα άρχισαν να αλλάζουν γρήγορα, με την εμφάνιση νέων μουσικών προτιμήσεων. Τα θέατρα των μεγάλων πόλεων άρχισαν να κλείνουν τις πόρτες τους στον Vivaldi και εκείνος δυσκολευόταν ολοένα και περισσότερο να ανεβάσει τα έργα του και να εξασφαλίσει αναθέσεις για νέα μουσική.

Η δημιουργική του ιδιοφυΐα δεν μειώθηκε ποτέ και, ακόμη και προς το τέλος της ζωής του, ο Vivaldi ήταν ικανός να συνθέτει κοντσέρτα σπαρακτικής ομορφιάς. Παρ' όλα αυτά, η οικονομική του κατάσταση έγινε απελπιστική και το 1740 αναγκάστηκε να πάρει μια δραστική απόφαση. Σε ηλικία 62 ετών, πνιγμένος στα χρέη και αφού προσπάθησε να πουλήσει κάποια κοντσέρτα στους επιτρόπους της Pietà, εγκατέλειψε τη Βενετία. Ξεκίνησε ένα μακρύ ταξίδι που τον οδήγησε στη Βιέννη, όπου σκόπευε να προσφέρει τις υπηρεσίες του στον Κάρολο ΣΤ΄ των Αψβούργων, μεγάλο λάτρη της μουσικής, τον οποίο είχε γνωρίσει χρόνια νωρίτερα

στην Τεργέστη και ο οποίος είχε θαυμάσει ιδιαίτερα τις συνθέσεις του.

Τα αρχεία της αυλής καταγράφουν με σκληρή ακρίβεια τις πολλαπλές προσπάθειες του Vivaldi να γίνει δεκτός από τον αυτοκράτορα, ο οποίος πέθανε ξαφνικά από δηλητηρίαση απόμανιτάρια χωρίς ποτέ να συναντήσει τον συνθέτη. Τον θάνατο του Καρόλου ΣΤ΄ ακολούθησε ένας χρόνος πένθους σε όλη την αυτοκρατορία και, ως συνέπεια, το κλείσιμο των θεάτρων. Για τον Vivaldi, αυτό ήταν το τέλος.

Ανίκανος να ανεβάσει οποιοδήποτε έργο του, δεν είχε άλλη επιλογή από το να ξοδέψει τις τελευταίες του οικονομίες. Τελικά αρρώστησε και πέθανε μέσα στη φτώχεια και τη μοναξιά το 1741. Ενταφιάστηκε σε έναν απλό τάφο, μακριά από την πατρίδα του. Τα χειρόγρατά του, που είχε αφήσει στη Βενετία —μια συλλογή εκατοντάδων υπογεγραμμένων παρτιτούρων— πέρασαν από χέρι σε χέρι και χάθηκαν για σχεδόν δύο αιώνες. Ανακαλύφθηκαν τυχαία στις αρχές του 20ού αιώνα. Εκείνη η στιγμή σηματοδότησε την αρχή της πραγματικής «ανακάλυψης» του Antonio Vivaldi και της μουσικής του ιστορίας.

A photograph of two women in historical Venetian attire, likely from the Ospedale della Pietà. They are wearing white head coverings and grey aprons over white long-sleeved blouses. The woman on the left is looking towards the camera with a neutral expression, while the woman on the right is looking slightly away. They are in a kitchen-like setting with shelves in the background and a large wooden pot in the foreground.

Μαζί με τον συνθέτη, αναδύθηκαν ξανά, έστω και εν μέρει, και οι ιστορίες της Anna Maria, της Chiara, της Michielina, της Agata και όλων των άλλων γυναικών μουσικών και συνθετριών της Pietà. Αυτές οι γυναίκες και τα κορίτσια συγκαταλέγονταν ανάμεσα στους σπουδαιότερους μουσικούς της εποχής τους.

Ιδρυμένο το 1346, το Ospedale della Pietà συνέχισε για αιώνες να φιλοξενεί ορφανά. Σήμερα εξακολουθεί να λειτουργεί ως έδρα του Istituto Provinciale per l'Infanzia Santa Maria della Pietà di Venezia (Επαρχιακό Ινστιτούτο για την Παιδική Προστασία Santa Maria della Pietà της Βενετίας).

DAMIANO MICHIELETTO

Ο Damiano Michieletto (Βενετία, 1975) αναγνωρίζεται ως ένας από τους πιο οραματικούς και ριζοσπαστικούς σκηνοθέτες όπερας στην Ιταλία και διεθνώς. Έχει σκηνοθετήσει πολυάριθμες παραγωγές για τα μεγαλύτερα ιταλικά και διεθνή λυρικά θέατρα: από τη La Scala στο Μιλάνο έως το Royal Opera House στο Λονδίνο, από τη La Fenice στη Βενετία έως τη Staatsoper στο Βερολίνο και

την Όπερα του Παρισιού. Οι παραγωγές του έχουν τιμηθεί με σημαντικές διακρίσεις, όπως το Laurence Olivier Award, το Irish Times Theatre Award, το ρωσικό Casta Diva Award, το βραβείο Franco Abbiati της Εθνικής Ένωσης Μουσικών Κριτικών της Ιταλίας, το Österreichischer Musiktheaterpreis, το βραβείο Reumert και το Melbourne Green Room Award. Είναι καλλιτεχνικός διευθυντής της έκ-

δοσης 2025 του Caracalla Festival, όπου σκηνοθέτησε το West Side Story. Το Primavera σπασματοδοτεί το ντεμπούτο του στον κινηματογράφο ως σκηνοθέτης.

Πρόσφατα υπήρξε ο καλλιτεχνικός διευθυντής στην τελετή έναρξης των Χειμερινών Ολυμπιακών Αγώνων Milano Cortina 2026 που έλαβαν χώρα στην Ιταλία τον Φεβρουάριο 2026.

PRIMAVERA

Η ταινία Primavera είναι μια από τις μεγαλύτερες Ιταλικές παραγωγές της χρονιάς και για την δημιουργία της συνεργάστηκαν κορυφαίοι επαγγελματίες σε κάθε τομέα. Ιδιαίτερη προσοχή δόθηκε στην μουσική η οποία εκτελείται ζωντανά κατά την διάρκεια των γυρισμάτων.

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ	DAMIANO MICHIELETTO
ΙΣΤΟΡΙΑ	LUDOVICA RAMPOLDI, DAMIANO MICHIELETTO
ΣΕΝΑΡΙΟ	LUDOVICA RAMPOLDI
ΒΑΣΙΣΜΕΝΟ ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΣΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ	(Ο ΠΡΟΔΟΤΗΣ - ΜΑΡΚΟ ΜΠΕΛΟΚΙΟ, ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΗ ΣΕΙΡΑ GOMORRAH) STABAT MATER ΤΟΥ TIZIANO SCARPA, ΠΟΥ ΕΚΔΟΘΗΚΕ ΣΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΚΔΟΤΙΚΟ ΟΙΚΟ ΕΙΝΑΥΔΙ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ	DARIA D'ANTONIO, CCS – AFC (ΤΟ ΧΕΡΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΠΑΡΘΕΝΟΠΗ - ΠΑΟΛΟ ΣΟΡΡΕΝΤΙΝΟ)
ΜΟΝΤΑΖ	WALTER FASANO, AMC (ΝΑ ΜΕΣ ΦΩΝΑΖΕΙΣ ΜΕ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΣΟΥ, SUSPIRIA, ΕΙΜΑΙ Ο ΕΡΩΤΑΣ, BONES AND ALL)
ΜΟΥΣΙΚΗ	FABIO MASSIMO CAPOGROSSO
ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΙΑ	GASPARE DE PASCALI (ΤΟ ΔΩΜΑΤΙΟ ΤΟΥ ΓΙΟΥ - ΝΑΝΙ ΜΟΡΕΤΤΙ, ΕΓΩ ΔΕΝ ΦΟΒΑΜΑΙ ΓΚΑΜΠΡΙΕΛΕ ΣΑΛΒΑΤΟΡΕΣ)
ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ	MARIA RITA BARBERA, GAIA CALDERONE
ΗΧΟΛΗΨΙΑ (ΛΗΨΗ ΗΧΟΥ)	GIANLUCA SCARLATA
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΗΧΟΥ	DAVIDE FAVARGIOTTI
ΜΑΚΙΓΙΑΣ	VINCENZO MASTRANTONIO
ΚΟΜΜΩΣΕΙΣ	MARTA IACOPONI
ΕΝΤΕΤΑΛΜΕΝΟΙ ΠΑΡΑΓΩΓΟΙ	CAROLINA IORIO, SERENA FILIPPONE
ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΟΣ	STEFANO D'AVELLA
ΠΑΡΑΓΩΓΟΙ	NICOLA GIULIANO, FRANCESCA CIMA
ΣΥΜΠΑΡΑΓΩΓΟΙ	CARLOTTA CALORI, VIOLA PRESTIERI MARC MISSONNIER
ΠΑΡΑΓΩΓΗ	WARNER BROS. ENTERTAINMENT ITALIA INDIGO FILM
ΙΤΑΛΟ-ΓΑΛΛΙΚΗ ΣΥΜΠΑΡΑΓΩΓΗ ΜΕ ΣΕ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ	MOANA FILMS PARADISE CITY SALES DIAPHANA DISTRIBUTION
ΜΕ ΤΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΩΝ	PARADISE CITY SALES DIAPHANA DISTRIBUTION
ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΩΝ	ΤΑΜΕΙΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ ΣΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ ΚΑΙ ΤΟ ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΟ (ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ) ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΛΑΤΣΙΟ – LAZIO CINEMA INTERNATIONAL (ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ PR FESR LAZIO 2021-2027) ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΒΕΝΕΤΟ (PR FESR 2021-2027) ΙΔΡΥΜΑ VENETO FILM COMMISSION
ΤΕΧΝΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ	ΔΙΑΡΚΕΙΑ: 110' ΕΤΟΣ: 2025 ΓΛΩΣΣΑ: ΙΤΑΛΙΚΑ, ΓΑΛΛΙΚΑ

ΠΡΩΤΟΤΥΠΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

ΠΡΩΤΟΤΥΠΗ ΜΟΥΣΙΚΗ, ΣΥΝΘΕΣΗ ΚΑΙ ΕΝΟΡΧΗΣΤΡΩΣΗ:

FABIO MASSIMO CAPOGROSSO

ΕΡΜΗΝΕΙΑ:

ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΚΑΙ ΧΟΡΩΔΙΑ ΤΟΥ **TEATRO LA FENICE**

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ:

CARLO BOCCADORO

ΣΟΛΟ ΒΙΟΛΙ:

DAVID ROMANO

ΕΓΚΑΡΣΙΟ ΦΛΑΟΥΤΟ:

ANGELO MORDENTE

ΒΙΟΛΙ:

LEONARDO SPINEDI

ΗΧΟΓΡΑΦΗΣΕΙΣ ΣΤΟ:

TEATRO LA FENICE DI VENEZIA

ΔΙΗΓΗΤΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ, ΕΡΜΗΝΕΙΑ:

I SOLISTI AQUILANI

ΣΟΛΟ ΒΙΟΛΙ:

DANIELE ORLANDO

ΗΧΟΓΡΑΦΗΣΕΙΣ ΣΤΟ:

AUDITORIUM DEL CONSERVATORIO ALFREDO CASELLA

SOURCE MUSIC

NISI DOMINUS, RV 608 – IV: CUM DEDERIT

(ANTONIO VIVALDI)

ΕΡΜΗΝΕΙΑ: ENSEMBLE MATHEUS, JEAN-CHRISTOPHE SPINOSI,
PHILIPPE JAROUSSKY

BIRDS

(ANNA MEREDITH)

ANNA MEREDITH & SCOTTISH ENSEMBLE

**JUDITHA TRIUMPHANS – RV 644, ΜΕΡΟΣ 1: ARMA
CAEDES, VINDICTAE FURORES**

(ANTONIO VIVALDI)

ALESSANDRO DE MARCHI, ACADEMIA MONTIS REGALIS, MARINA
COMPARATO, CORO GIOVANILE

**JUDITHA TRIUMPHANS, RV 644, ΜΕΡΟΣ 1:
O QUAM VAGA, VENUSTA, O QUAM DECORA**

(ANTONIO VIVALDI)

ALESSANDRO DE MARCHI, ACADEMIA MONTIS REGALIS,
CORO GIOVANILE

DAWN

(ANNA MEREDITH / ANTONIO VIVALDI)

ANNA MEREDITH, SCOTTISH ENSEMBLE & ANTONIO VIVALDI

CAST

TECLA INSOLIA CECILIA

MICHELE RIONDINO ANTONIO VIVALDI

ANDREA PENNACCHI KYBERNHETHΣ

FABRIZIA SACCHI ΗΓΟΥΜΕΝΗ

HILDEGARD DE STEFANO LAURA

COSIMA CENTURIONI MARIETTA

FEDERICA GIRARDELLO AGNESE

REBECCA ANTONACI CATERINA

CHIARA SACCO MADDALENA

MIKO JARRY ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΤΗΣ ΔΑΝΙΑΣ

ΜΕ ΤΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΗΣ

VALENTINA BELLÈ ELISABETTA PAROLIN

ΚΑΙ ΜΕ ΤΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΟΥ

STEFANO ACCORSI SANFERMO

ΔΙΑΝΟΜΗ

filmtrade

TANWEER